

UN 8M PER LA IGUALTAT

Municipis del Segrià Nord s'alien per la igualtat i creen una entitat per fomentar la "sensibilització"

Porta per nom 'Adona't' i persegueix l'objectiu de "teixir xarxa" i oferir informació a les dones per poder aconseguir "el canvi"

JUDIT CASTELLÀ

@judit_castella

Lleida

Diversos pobles del Segrià Nord s'han unit en pro de la igualtat i han creat una associació "oberta a dones i també a homes". Porta per nom Adona't i la primera reunió per posar les bases va tenir lloc el diumenge 23 de febrer a Torrefarrera on hi van participar, entre d'altres, regidores i electes de Torrefarrera, Corbins, Roselló, Alcoletge i també Albesa (la Noguera). Una de les assistents i membre és l'Anna Belló, tinent d'alcalde de Corbins, que explica que "quatre noies ens van fer arribar la proposta" i a partir d'aquí han començat a treballar. Belló remarca que "és una associació per dones i homes, tot i que en la primera reunió només va venir un home". L'objectiu que busquen és "teixir xarxa, ajudar a les dones que ho necessitin i oferir formació i sensibilització per aconseguir el canvi".

Hi participen regidores, electes i treballadores dels consistoris perquè la política, malgrat tots els avenços, continua sent un àmbit on encara manquen drets a conquerir. En el camí del feminisme, però, no hi ha colors polítics, ni discrepàncies partidistes que valguin i així ho evidencien tres polítiques lleitadanes: Montse Mínguez (PSC), Concep Cañadell (Junts) i Sandra Marco (ERC).

Després de 17 anys dins del món de la política, Montse Mínguez ha ocupat diferents càrrecs, des de la Paeria de Lleida, passant per la Diputació i ara és diputada al Congrés. "En el sí del partit no he patit mai assetjament ni faltes de respecte, però sí que és veritat que hi ha llocs on no tenim el mateix respecte". Per això, "encara queda molta lluita per fer i si hi ha un partit feminista, aquest és el PSC". Mínguez defensa que

FOTO: Núria García/ Les i els membres de la nova entitat es van tornar a reunir aquest divendres a Alcoletge

De ministres a mares, alguns dels referents femenins de les electes de Lleida

Les alcaldesses i diputades tenen diferents referents femenins. Per Montse Mínguez ho és Carme Chacón, mentre que per Concep Cañadell ho és la seva mare i la seva padrina, igual que per Sandra Marco. I si els referents marquen, els llibres també. L'últim que ha llegit Mínguez és el d'*Economia Feminista*, de Cristina Carrasco. Cañadell es manté fidel al seu partit amb *Persistim*, de Gemma Aguilera i Marco opta per les columnes de Marta Vilalta. Per això defensen que el 8M cal sortir "per assolir més lleis a favor de la igualtat".

MONTSE MÍNGUEZ

"Vull que els meus fills tinguin un món més just i feminista, que tinguin una visió igualitària"

el seu feminisme rau en els seus fills. Els hi vol deixar un futur on la igualtat sigui el pilar de la societat. Un repte complicat però compartit també amb la Concep Cañadell. Ara són companyes al Congrés i rivals polítiques. Cañadell ha estat alcaldessa –ho continua sent–, presidenta del Con-

CONCEP CAÑADELL

"Quan era presidenta del consell no hi havia conciliació, treballava de dilluns a dilluns"

sell Comarcal de la Noguera i ara diputada. El seu interès per la política neix en el municipalisme però el compromís nacional l'ha portada fins al Congrés. Lluny del "feminisme radical", l'alcaldesa de Tèrmens remarca que la conciliació laboral encara és molt complicada. "Quan era

SANDRA MARCO

"Quan em vaig quedar embarassada vaig haver de renunciar a feines molt interessants"

presidenta del consell, no hi havia conciliació laboral, treballava de dilluns a dilluns però he tingut la sort que el meu company de vida i la família ho han entès". I el feminisme amb ulleres republicanes s'entén com a "sinònim de lluita per aconseguir una societat més lliure". Ho diu Sandra Marco,

primera alcaldessa de Soses, que ha patit en primera persona les urpes de la discriminació. "Tenia una feina que m'agradava molt i al quedar embarassada del meu primer fill, vaig haver de canviar radicalment i renunciar a feines molt interessants. Em vaig sentir pressionada a renunciar, tot i que jo no hagués fet. Sé que era capaç d'assumir-ho tot. Per assegurar-me un futur vaig aprovar unes oposicions i ara sóc funcionària. Però això era un pla B, vaig renunciar a un bon sou i vaig deixar la feina que m'agradava".

La seva trajectòria en política arrenca fa un parell d'anys pel seu interès en canviar les coses al municipi, no es considera política, sinó "treballadora municipal" i encara el seu primer mandat amb la certesa de saber que "hauré de ser molt valenta per fer tota la feina".